

ALEKSEI NIKOLAEVICI TOLSTOI
CHEIȚA DE AUR
(AVENTURILE LUI BURATINO)

ANDREAS

Aleksei Nikolaevici Tolstoi este un bine cunoscut scriitor rus, care a abordat mai multe genuri literare. Cel care l-a consacrat a fost genul S.F., dar literatura rusă îi datorește și multe opere scrise pentru copii, cea mai faimoasă fiind *Aventurile lui Buratino* sau *Cheița de aur*.

După spusele autorului, sursa de inspirație a fost povestirea *Pinocchio*, de Carlo Collodi, pe care o citise copil fiind. Aventurile năzdrăvanei păpuși din lemn l-au impresionat atât de mult, încât le-a povestit, la rândul său, prietenilor săi, dar în variantă proprie. Pinocchio a devenit Buratino și întâmplările, altele. Neastâmpărul firii sale îl împinge spre multe încurcături, făcându-l pe Tata Karlo, părintele său, să sufere mult. Cu toate acestea, în finalul povestirii, datorită istețimii sale, Buratino scapă de probleme și îi prilejuiește multe bucurii. Astfel, Tata Karlo îl va iubi și mai mult.

Personajul principal al povestirii, Buratino, a devenit rapid foarte popular printre cititorii de toate vârstele, mai ales pentru cei mici, care au învățat astfel că cel mai bine este să asculte sfatul părinților.

29.12.1883 – 23.02.1945

Aleksei Nikolaevici TOLSTOI

CHEIȚA DE AUR

(Aventurile lui BURATINO)

TRADUCERE: RUSLAN BĂBĂLĂU

ANDREAS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOLSTOI, ALEKSEI NIKOLAEVICI

Cheita de aur (Aventurile lui Buratino) / Aleksei
Nikolaevici Tolstoi - București: Andreas Print, 2013

ISBN 978-606-8271-25-5

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT

Calea Griviței nr. 158, demisol, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

Site: www.editura-andreas.ro

*Traducere din limba rusă: **Ruslan BĂBĂLĂU***

© Editura **ANDREAS PRINT**, București, 2013

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Coli tipar: 8; Format: Z₆ (16/54x84 cm)

CUPRINS

Prefață / 7

Tâmplarul Giuseppe a găsit un buștean de lemn, care țipa cu glas omenesc / 9

Giuseppe dăruiește bușteanul vorbitor prietenului său Carlo / 11

Carlo face o păpușă din lemn și o numește Buratino / 14

Un greieraș vorbitor îi dă lui Buratino sfaturi înțelepte / 17

Buratino nu a murit din propria greșeală. Tata Carlo îi face haine din hârtie colorată și îi cumpără un abecedar / 19

Buratino își vinde abecedarul și își cumpără bilet la teatrul de păpuși / 25

În timpul prezentării, păpușile îl recunosc pe Buratino / 27

Domnul Karabas-Barabas, în loc să-l ardă pe Buratino, i-a dat cinci monede și l-a trimis acasă / 32

Pe drum spre casă, Buratino întâlnește doi cerșetori: Motanul Bazilio și Vulpea Alisa / 35

În Taverna „Trei pești“ / 38

Pe Buratino îl atacă hoții / 41

Tâlharii îl atârnă pe Buratino un copac / 45

Fetița cu păr Albastru îl readuce pe Buratino la viață / 47

Fetița cu păr Albastru vrea să-l educe pe Buratino / 51

Buratino ajunge în Țara Proștilor / 55

Polițiștii îl iau pe Buratino și nu-i permit să zică nici un cuvânt în apărarea sa / 59

Buratino face cunoștință cu locuitorii iazului, află despre dispariția celor patru monede din aur și primește, de la broasca țestoasă Tortila, Cheița de aur / 62

Buratino fuge din Țara Proștilor și întâlnește un coleg de suferință / 66
Piero povestește cum a ajuns el, călare pe iepure, în Țara
Proștilor / 69

Buratino și Pierrot se duc la Malvina, dar sunt nevoiți, să fugă
împreună cu Malvina și cu Artemon / 75

Lupta teribilă din pădure / 79

În peșteră / 85

În ciuda tuturor faptelor, Buratino hotărăște să afle de la
Karabas-Barabas secretul Cheiței de aur / 90

Buratino află secretul Cheiței de aur / 95

Buratino, pentru prima dată în viață, cade în disperare, dar
totul se termină cu bine / 99

Buratino, în cele din urmă, se întoarce acasă împreună cu tata
Carlo, Malvina, Piero și Artemon / 106

Karabas-Barabas a intrat în odăița de sub scară / 111

Ce au găsit după ușa secretă / 114

Noul teatru de păpuși dă primul spectacol / 121

Prefață

 cu mulți ani în urmă, pe când eram copil, am citit o carte ce se numea „Pinocchio sau întâmplările unei păpuși din lemn“ (în limba italiană: „Buratino“).

Le povesteam adesea prietenilor mei peripețiile acestui Buratino. Dar le spuneam fetițelor și băieților de fiecare dată altfel, inventând întâmplări diferite de acelea din carte, deoarece ea se rătăcise.

Astăzi, după mulți ani, mi-am amintit de vechiul meu prieten Buratino și m-am gândit să vă spun această minunată poveste a omulețului de lemn și a peripețiilor sale.

Aleksei Tolstoi

Coperta ediției originale

**Tâmplarul Giuseppe a găsit
un buștean de lemn,
care țipa cu glas omenesc**

u mult timp în urmă, într-un orașel de pe coasta mediteraneană, trăia un tâmplar bătrân, Giuseppe, supranumit Nas-Sur.

Într-o zi, el a găsit un buștean de lemn, un buștean obișnuit, bun pentru foc în iarna friguroasă.

– Nu e un lucru rău, și-a zis în sinea lui Giuseppe, pot face din el un picior pentru masă...

Și-a pus ochelarii, legați cu ață, căci ochelarii erau vechi, a sucit în mână bușteanul și a început să-l cioplească. Dar când a început să cioplească bușteanul, că un glas foarte subțire a țipat:

– Vai, vai, mai încet, vă rog!

Giuseppe și-a pus ochelarii pe vârful nasului și a început să privească în jur, dar nu era nimeni în încăpere.

S-a uitat sub masa de lucru – nimeni...

S-a uitat în coșul cu așchii – nimeni...

A scos capul afară, dar nici pe stradă nu era nimeni...

„Oare mi s-a părut? – s-a gândit bătrânul. Oare cine a țipat?...”

A luat din nou toporul și, când a lovit bușteanul, a auzit:

– Vai, mă doare, vă zic!

De data aceasta Giuseppe s-a speriat atât de tare, încât i s-au aburit ochelarii... A examinat toate colțurile camerei, a urcat chiar și în vatră și, întorcând capul, mult timp a privit în horn.

„Nu este nimeni... Poate am băut ceva nepotrivit și îmi sună în urechi?” – își spuse el.

Nu, astăzi nu băuse nimic nepotrivit... După ce s-a liniștit puțin, a luat o rindea mare, a lovit-o încet cu ciocanul, pentru ca lama să iasă din ee nici prea tare, nici prea puțin, a pus bușteanul pe masa de lucru și a început să-l rindeluiască.

